

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 9. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/20-01/181, urbroj: 401-01/05-20-2 od 6. ožujka 2020.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Hrvatske banke za obnovu i razvitak, broj: 2/2020 od 7. veljače 2020. Ovim rješenjem zahtjev tužitelja za dostavu preslike ili skeniranih ugovora o kreditima/pozajmicama ili sl., koji se odnose na isplate G. S. d.o.o. R. u iznosu od 24.178,00 kn, 109.557,00 kn i 271.751,00 kn te S. vl. I. T. u iznosu 281.473,00 kn i 294.872,00 kn, M. S. C. b. K... u iznosu od 185.002,00 kn i 603.268,00 kn i P. i p. d.o.o. u iznosu od 228.000,00 kn i 209.521,00 kn, odbačen je temeljem odredbe članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama jer tijelo javne vlasti ne posjeduje tražene informacije.

Tužitelj u tužbi navodi da je počinjena bitna povreda upravnog postupka propisana odredbom članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku jer je tražio presliku ili skenirane ugovore o kreditima/pozajmicama ili sl., pa smatra nerazumljivim i nejasnim kako bi tijelo javne vlasti posjedovalo informaciju tko su krajnji korisnici te iznos sredstava po okvirnom iznosu za financiranje s leasing društvom, a da pri tome ne posjeduje informaciju kao traženu. Također navodi da je u obrazloženju osporenog rješenja navedeno kako je tražena informacija neodređena te se poziva na odredbu članka 20. stavka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama prema kojoj se u slučaju nepotpunog ili nerazumljivog zahtjeva podnositelj zahtjeva poziva na ispravak. Smatra da je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno jer u obrazloženju rješenja niti tuženik niti tijelo javne vlasti ne navode putem kojeg leasing društva je raspolagano javnim sredstvima, niti kojim su odredbe tzv. okvirnog iznosa za financiranje s leasing društvima uređen način isplate takvog kredita, u kojem bi s obzirom da je riječ o raspolaganju javnim sredstvima radi čega je počinjena bitna povreda upravnog postupka propisana odredbom članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku. Potražuje naknadu troškova za sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kn. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika i javnopravnog tijela prvog stupnja.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu u kojem navodi da je zahtjev odbačen jer javnopravno tijelo ne posjeduje zatraženu informaciju već u svojim evidencijama ima dostupan samo ugovor o okvirnom kreditu sklopljen s leasing društvom, a temeljem tog ugovora leasing društvo odobrava financiranje krajnjim korisnicima. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tužitelju je odgovor na tužbu dostavljen na očitovanje.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Rješenjem tuženika potvrđena je pravilnost stajališta javnopravnog tijela prema kojem je zahtjev tužitelja pravilno i na zakonu osnovano odbačen budući da javnopravno tijelo ne raspolaže zatraženom informacijom.

Odredbom članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.), propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi. Razlozima na kojima temelji tužbu u ovom upravnom sporu tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost rješenja tuženika kojim je potvrđeno stajalište prvostupanjskog javnopravnog tijela. Naime, zahtjev tužitelja odnosio se na ugovore točno određenih pravnih osoba i u svezi s točno određenim iznosima kredita koji su tim osobama odobreni, zbog čega tužitelj ne može u ovom upravnom sporu s uspjehom osporavati zakonitost rješenja tuženika ističući da u postupku nije utvrđeno putem kojeg leasing društva je raspolagano javnim sredstvima budući da to nije niti bio predmet njegovog zahtjeva.

Odredbom članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.), propisano je da obrazloženje sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključka u tijeku postupka te propisi na temelju kojih je riješena upravna stvar. Kad žalba ne odgađa izvršenje rješenja, obrazloženje sadržava i pozivanje na zakon koji to propisuje.

U konkretnom slučaju rješenje tuženika sadrži sve zakonom propisane dijelove zbog čega pozivanje tužitelja na povredu ove zakonske odredbe nije osnovano.

Također, zahtjev tužitelja nije odbačen kao nepotpun ili nerazumljiv zbog čega nije niti bilo potrebe pozivati tužitelja na ispravak pozivom na odredbu članka 20. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Iz navedenih razloga na temelju odredbe članka 57. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 9. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.